

[Vagn Bro.]

ganske ukendt i andre Landes Lovgivning. Medens jeg værdsætter den nugældende Regel som en Hovedregel, maa jeg dog bestemt fastholde, at de almindelige Tilfælde, den tager Sigte paa, nemlig de almindelige Tilfælde af Ledighed i en Dommerstilling, Død eller Forflyttelse, ikke er omfattet af nærværende Lovforslag. I disse Tilfælde foretages der — og med Rette — ingen Ændring. I nærværende Tilfælde er Talen om, at en Dommer for en kortere Tid kan bevare sit Embede ved Konstitution paa betryggende Maade, naar han udnævnes til et offentligt Hverv, til hvilket man fra deres Side, der udnævner ham, anser ham for særligt kvalificeret, og hvor samtidig Konstitutionen kan foregaa paa særlig betryggende Maade, saaledes at der absolut ikke kan ske Afbræk i Domstolens Uafhængighed. Jeg beder det ærede Tings Medlemmer erindre, at efter den gældende Regel kan alt det slette, som Modstanderne fører frem, jo meget vel foregaa i det ene Aar, hvorefter den gældende Regel for Konstitution kan finde Sted. Her er der kun Tale om, at denne Adgang med videre Kauteler kan forlænges et Aar ad Gangen. Jeg maa derfor mene, at den gældende Regel, som saa mange andre Regler, kræver visse betryggende Undtagelser, hvilke det foreliggende Lovforslag gennemfører paa en efter min Mening absolut betryggende Maade.

Idet jeg lige bemærker, at Retspræsidenterne har været spurgt, da deres Samtykke omtales i Lovforslaget, og at disse har svaret, at de mener at kunne udtale, at der ikke fra deres Side findes noget at erindre imod, at der paalægges Retspræsidenterne det Hverv, som er angivet, skal jeg udtale, at selv om jeg med stor Interesse har læst, hvad der er fremkommet fra Retsplejeudvalgets Side, har dettes Skrivelse ikke været i Stand til at ændre mit Standpunkt. Jeg skal i den Henseende henviser til, hvad jeg tidligere har udtalt ved denne Sags første Behandling: at jeg maa anse dette Spørgsmaal for langt mere at være et statsretligt, konstitutionelt Spørgsmaal end et egentlig processuelt. Jeg maa overfor det ærede Tings Medlemmer gøre opmærksom paa, at inden denne Skrivelse forelaa fra Retsplejeudvalget, har jeg paa et Tidspunkt, hvor jeg slet ikke kunde vide, hvad Retsplejeudvalget vilde svare, erklæret, at saaledes som jeg saa paa det, var Folketinget fuldt og helt kompetent til at kunne afgøre dette efter min Mening udpræget konstitutionelle Spørgsmaal fremfor et Udvalg, der særlig har

at beskæftige sig med det processuelle Omraade. Jeg maa derfor anse dette Spørgsmaal for at være af en saadan Karakter, at vi fuldkommen frit kan tage Stilling dertil. Retsplejeudvalget anfører i Virkeligheden kun een Grund, hvorfor det gaar imod det foreliggende Lovforslag, og den lyder saaledes: „navnlig af Hensyn til Domstolens Uafhængighed“. Hvad der ligger i „navnlig“, er jeg selvfølgelig ikke i Stand til at sige, men da jeg fuldt og fast mener, at Domstolens Uafhængighed ikke paa noget Punkt krænkes ved dette Lovforslag paa Grund af de mangeartede Garantier, som er i dette, og der ikke anføres andet derimod, kan jeg ikke lade mig ombestemme deraf. Maa jeg i denne Forbindelse bede ærede Medlemmer erindre, at der findes Doktriner eller Læresætninger, der i Tide og Utide stilles op og ofte stilles forkert op, og naar man saa nærmere undersøger dem, bliver der intet af Livets Virkelighed tilbage i den vedkommende Doktrin. Saaledes tror jeg, Forholdet er, naar man i dette Tilfælde opstiller denne svævende Doktrin om Domstolens Uafhængighed.

Jeg tillader mig derfor at anbefale, at Tingets Medlemmer først stemmer for det Ændringsforslag, jeg har gjort Rede for, og derefter stemmer for selve Lovforslaget, saaledes som det derefter lyder.

Hans Rasmussen: Jeg havde ved denne Sags første Behandling Lejlighed til at begrunde min Gruppens Opfattelse af det foreliggende Spørgsmaal. Jeg havde Lejlighed til at udtale, at vi for vort Vedkommende ikke vilde stille os afvisende til Spørgsmaalet om at indgaa i en Forhandling med Henblik paa en eventuel Ændring af Retsplejelovens Bestemmelser i § 44. Vi var ikke uvillige til at drøfte dette Spørgsmaal, naar det kunde ske paa en rolig og normal Maade, uden at Forhandlingerne paa noget Omraade blev præget hverken af Hastværk eller af andre uvedkommende Hensyn. Jeg havde endvidere Lejlighed til ved første Behandling at gøre opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag efter vor Opfattelse trods sin Kortfattedhed rummer en saadan Rigdom af Mangler, at det vil være ganske uantageligt. Da vi nu staar ved anden Behandling, ønsker jeg ganske kort at sige, at den stedfundne Udvalgsbehandling paa intet Omraade har ændret vor Opfattelse. Vi indtager fremdeles det samme Standpunkt, som jeg gjorde Rede for ved Sagens første Behandling, og det Resultat, som nu foreligger, forekommer mig, trods den Kortfattedhed, jeg har nævnt, alligevel at være